

Írta:

Az egybegyűltek némileg megilletődöttek voltak. Senki sem tudta pontosan, mire számíthat hétfőn, estefelész a NemArt Galériában (képünkön), Pécsset, az Irgalmasok utca 16-os szám alatt, a pincében.

Eredetileg úgy volt, hogy Horváth Rita festőnő nyolc képét nézhetik meg az egybegyűltek, egy korszak lezárásaként. Mert az alkotó úgy érezte, újabb útra lépve, a múltat, annak egy részét lezárja.

Mivel senki sem tudta, tudhatta a pontos forgatókönyvet, hát csendben, némi tanácstalansággal várt az összes jelenlévő arra, miben is lesz része. Az bizonyos, fehér, lefordított, afféle vászonnak tűnő „lepedők” voltak leterítve a kiállítóterben, amire persze senki sem mert rálépni, nehogy esetleg kárt tegyen valamiben.

Egyszerre aztán a hangosítón megszólalt Horváth Rita hangja, aki különböző jó-, illetve rosszulajdonságokat sorolt fel. A végén pedig egy félig-meddig tompa puffanás jelezte a befejezést, illetve az újratekzdést. A nagy, félköríves vászon meg-megremegett a terem végén, de végül nem „omlott” le.

Írta:

A fal kitartott, nem adta meg magát, de egy új korszakot jelzett

Egy idő után előtűnt a kiállítás várt alkotója, aki végigsétált a téren, majd távozott. Erre már tényleg mindenkinek elakadt a hangja, kérdezni sem mert senki, semmit. Azután a megdöbbenő előadás főszereplője visszatért, nevetve kérve az egybegyűltektől, ne féljenek, szólaljanak meg nyugodtan.

Ja, a képek? Azok nem kerültek ki a falakra, mert a művészről úgy gondolta, alkotásai nem méltóak arra, hogy közszemlére kerüljenek. Ennek ellenére az új időszámítás megkezdődött. Egyszer pedig talán a mostantól készülő festményeket megláthatják azon személyek is, akik most ilyen, olyan okokból ezekről lemaradtak.

Ennek ellenére, a baráti összejövetel beszélgetéssel folytatódott, mindenki elmondhatta véleményét a történelekről. Mert ugyan látszólag semmi sem történt, ám azért mégis „volt” valami. Némi meglepetés, váratlanság, eddig meg nem esett „képtelen” képbemutató.